

zouden rekenen, eene ramp zoo veel te grooter, als zij aan de verwachting niet voldoen zou; daar zij bij de natie, gehaat als geene, overal met tegenstand zoude te worstelen hebben. Hare schijnbare regtvaardigheid lijdt in de toepassing op de omstandigheden schipbreuk en maakt haar in plaats van aanbevelenswaardig door hare billijkheid, onaanne-lijk door hare onbillijke werking.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE.

Van de Turksche grenzen, 25 juli. Sedert gisteren weet men in Belgrado, dat Baron Lieven terug zal komen, zonder dat evenwel het eigenlijke doel zijner zending bekend is. Men weet slechts dat *Wutschitsch* en *Petronewitsch* het land verlaten moeten. De omstandigheid dat ditmaal de heer Lieven door zijne gemalin gevolgd zal worden, doet met grond vermoeden, dat zijn verblijf van langeren duur zal zijn, en besluit daarom, dat genoemde partij-hoofden slechts deswege verwijderd zullen worden, om aan den zwakken en bekrompen vorst geen anderen steun te laten, dan dien van Rusland, en hierdoor den Russischen invloed door Lieven tot oppermagtig in Servie te maken, hetgeen dezelve eigenlijk nu reeds is.

DUITSCHLAND.

Mainz, 26 juli. De Keulsche stoomboot-maatschappij had zich aan het station der Straatsburg-Bazeler-spoorweg-maatschappij in Straatsburg het voorrecht bedongen, van een bijzonder bureau in het station te mogen houden, waar alle passagiers en goederen in ontvangst werden genomen. De spoorweg-maatschappij weigerde hetzelfde voorrecht te Straatsburg aan de *Adler-Gesellschaft* in te ruimen. Deze dagvaarde hierop de spoorweg-maatschappij voor de regtbank van koophandel te Parijs; voor de eerste pleitte de advocaat *Rillaut*, voor de laatste *Phillipe Dupin*. De regtbank van koophandel te Parijs besliste den 10den dezer maand ten gunste der *Adler-Gesellschaft*, en verbood aan de Straatsburg-Bazeler-Spoorweg-maatschappij zulke voorregten aan de Keulsche stoomboot-maatschappij toe te staan, wanneer deze voorregten niet tevens aan de *Adler-Gesellschaft* vergund werden. De regtbank besliste, dat naar artikel 1135 van het code *Napoleon* verleende concessie als eene onderneming ten algemeene nutte volgt, dat het haar door den staat niet veroorloofd kon zijn, eene onderneming boven de andere te begunstigen, welke met deze hetzelfde doel beoogt. (»Wij meenen op deze uitspraak der regtbank te Parijs opmerkzaam te moeten maken, dewijl ook in ons land soortgelijke voorregten aan ondernemingen door de Hollandsche spoorweg-maatschappij worden toegestaan.» Zie deswege onder anderen, hetgeen voorkomt in ons nummer van gisteren, onder het artikel: *Hollandsche ijzeren spoorweg.*)

Lubeck, 24 juli. De oloop en buitensporigheden hebben zich heden avond in onze stad hernieuwd. Men liet uit Israëlsdorf de dragonders binnenrukken, welke in snellen draf de straten doorreden, en wien het gelukte dezelve eindelijk schoon te vegen, hoewel niet, dan nadat een aantal personen, waaronder ook onschuldige, verwond waren. Ten 1 ure was de rust hersteld. Wij hopen, dat deze tooneelen zich niet vernieuwen zullen, en dat de senaat maatregelen zal nemen ter bevrediging der gemoederen, en handhaving der rust. Zoo even is eene bekendmaking van den senaat angeplakt, volgens welke ten 7 ure alle huizen gesloten moeten zijn, en na dezen tijd niet meer dan 3 personen bij elkander mogen wezen. Om 8 uur worden de poorten gesloten, en de soldaten krügen scherpe patronen. Eindelijk wordt eene commissie uit senatoren en burgers zamengesteld, om de bezwaren te onderzoeken. Van dezen laatsten maatregel belooft men zich een goed gevolg. — Des avonds 9 uur. Alles is rustig; onze juli-revolutie schijnt haar einde bereikt te hebben. (Barm. Zeit.)

PRUISSEN.

Berlijn, 29 juli. Gelijk men weet, bestonden er exceptionele wonsur-maatregelen tegen de letterkundige voorbrengselen van verscheidene schrijvers, welke tot het zoogenaamde »jonge Duitschland» behoorden. Deze zijn nu ook ten opzichte der geschriften van de *Gutschaw*, door een kabinetsorder van 17 dezer opgeheven. (Pr. A. Z.)

ENGELAND.

Londen, 29 juli. Te Durham is de heer *Bright*, een groot voorstander van de intrekking der graan

wetten en lid der associatie tot dat einde, tot lid van het Lagerhuis gekozen, en wel terwijl men reeds meende, dat hij alle kans daarop verloren had, en dat de conservatieve candidaat benoemd zou worden. De dagbladen der behoudende partij wijten dezen uitslag aan de bemoeijingen van den markies van Londonderry, die, zeggen zij, zijne eigen zaak verraden heeft, door een der grootste tegenstanders van de tegenwoordige ministers in het parlement te helpen brengen.

Te Belfast heeft het gepeupel zich op nieuw aan het op den weg overvallen en mishandelen van verscheiden protestanten en het verscheuren hunner bijbelschuldig gemaakt, en ook aan eenige politie-agenten, die hunne woede te keer wilden gaan, wonden toegebracht.

Een Iersch correspondent van een der Engelsche dagbladen ziet weinig of geen gevaar in de tegenwoordige groote volksvergaderingen in Ierland. Hij doet opmerken, dat er bijna geene gehouden worden dan die, waarbij *O'Connell* zelf tegenwoordig is, en gelooft, dat deze door zijne vrienden tot aanwakkering der beweging is aangespoord, toen zij voorzagen, dat de Ieren willens waren met het betalen der zoogenaamde rente, tot stijving van het fonds ter bevordering van de herroeping der unie, op te houden.

Op den spoorweg van Londen naar Birmingham heeft men een model-rijtuig in dienst gebracht, hetwelk waarschijnlijk veel navolging zal vinden, en de volkomenheid van gemak en aangenaamheid bij het reizen op spoorwegen kan worden genoemd. Dit rijtuig is derwijze ingerigt, dat het eene koffijkamer, eene eetzaal en kleedvertrek bevat. Men zal zich herinneren, dat het bestuur der Belgische spoorwegen twee jaren geleden een dergelijk rijtuig voor den koning en de koningin der Belgen heeft doen vervaardigen. Het is daarenboven voorzien van al hetgeen wordt vereischt om te lezen en te schrijven.

FRANKRIJK.

Parijs, 30 juli. Uit Madrid wordt nog dd. 25 juli het volgende geschreven: Men gelooft, dat zoodra het Lopez-ministerie geheel voltallig zal zamengesteld zijn, en zal kunnen beraadslaagd hebben, er een manifest aan de natie zal worden uitgevaardigd. — In de hoofdstad zijn aanzienlijke strijdkrachten zamgetrokken. Heden zijn 48000 rations uitgedeeld.

Door de onderscheidene wijken der stad trekken karren om de orde te bewaren. Het is te vermoeden, dat de eerste daad van het ministerie bestaan zal in het ontbinden der junta's en in het bijeenroepen der Cortes.

BELGIE.

Brussel, 3 augustus. Het beruchte proces, tot herziening van de beide arresten van het hof van Brabant, waarbij ter zake van eene en dezelfde misdaad van diefstal met verzwarende omstandigheden te Cortenberg, twee onderscheidene partijen gevonnisd, en ter zake van dit, door slechts drie personen gepleegde feit, er vijf ter dood veroordeeld zijn, heeft op gisteren voor het hof van assises alhier, een' aanvang genomen. Men herinnert zich, dat de eerst veroordeelde, doch zoo als later gebleken is, onschuldige partij, bestaat uit *Bonné vader*, *Bonné zoon* en *Geens*, en dat de later veroordeelden zijn *Janssens*, *Poisson* en *Mervel*.

Binnenlandsche berichten.

Atrikem, 2 aug. Wij bijveren ons, onzen lezers mede te deelen den hoofdzakelijken inhoud van het nieuwe geschrift van den graaf van *Rechteren*, hetwelk thans het licht ziet, en getiteld is: *De staatkundige strekking, van de verwerping der wet tot regeling van 's rijks openbare schuld*, door het gemelde lid overwogen.

In eene voorrede zegt de schrijver hoofdzakelijk, dat het zijn voornemen is, om in korte trekken aan te duiden de politieke strekking, welke de verwerping van de wet tot regeling van 's rijks schuld had, benevens de gevolgen, welke deze handeling op den gang van zaken moet uitloopen, zal dezelve voor het vaderland vruchten dragen. Dit geschrift staat in verband met de voor weinig tijd uitgegeven Beschouwingen over eene vereenvoudigde Huishouding van Staat, en moeten de onmiddellijke en steeds klimmende behoefte aan de daartoe leidende hervorming der grondwet nader bewijzen.

»Nu of nooit!» (aldus vangt het geschrift aan) was de banier, onder welke de tegenstanders der wet stredden. In deze woorden ligt de geheele politieke strekking van den hardnekkigen vierdaagschen strijd; nu

of nooit moesten 's lands zaken eenen beteren nemen; nu of nooit moest aan de regering de paalde voornemen der volksvertegenwoordiging blijf, dat zij eene andere huishouding verlangde. Men zie de regering het tegenwoordig standpunt ten volhardt de volksvertegenwoordiging, in hart ge-wil, dan kan de afstemming der wet het best worden voor een beter en ordelijker bestuur dan hetwelk Nederland, sedert hetzelve het Fransche verbrijzelde, ten deele viel. Is dit niet het geval dan is de geheele gebeurtenis voor het vaderland verloren, en het zoude dan beter geweest zijn dat wet ware aangenomen, ten einde men zich te ontdiger van de verderfelijke gevolgen van een staat dat deszelfs vernietiging in zich bevat, had kon overtuigen. Ik wil niet ontkeenen, gaat de schrijver voort, dat vele leden der Tweede Kamer de wet aannamen wegens haren inhoud, maar verreweg meesten deden dit met mij niet, voornamelijk wegens de strekking, die wij in dezelve ontwaarden, om eene huishouding, die het land aan den rand van verderf bragt, voor korteren of langeren tijd, tegen den wil der volksvertegenwoordiging, vast kunnen houden. Nederlands bestaan is afhankelijk van twee hoofdverbeteringen in deszelfs staatsin-lingen, beide even noodzakelijk, onafscheidbaar voor geen langer uitstel vatbaar: *Een vereenvoudigd, — een constitutioneel staatsbestuur.*

Schrijver zal niet betoogen, dat Nederland, het nog geene drie millioenen zielen bevat, wier brood van bestaan verminderen, geene huishouding kan kostigen, die eene uitgave van omtrent 82 mill' 's jaars vereischt. De inkomsten bedragen toch, de baten der Overzeesche bezittingen, op 14½ mill' geraamd, slechts omtrent 76 millioen, en het te-ziene te-kort, bij gevolg omstreeks zes millioen. Dit kan dus door eene bezuiniging van twee millioen eene winst op de rente, door conversie, niet ge worden voorzien. En hoe onzeker zullen onze raa- gen zijn, indien de Overzeesche bezittingen op de voor f14,500,000 worden uitgetrokken: of heel ondervinding niet reeds aangewezen, dat die wisselvallig zijn, en de huishouding van den niet geheel op dezelve kan of mag berusten. En men die baten voor de gewone staats-uitgaven, be- kende op f10,000,000, hetgeen wel de hoogste bij de bestaande omstandigheden is, waarop de

begroting een te kort bestaan van ruim tien mill' 's jaars. Wil men zich niet op nieuw aan mis- ningen, begoochelingen en teleurstellingen bloot- dan behooren de ramingen der inkomsten zoodan worden opgemaakt, dat de grootste waarschijnlijk voor derzelve verwezenlijking besta. De tegen- dige huishouding is gevolgtijk uit een financieel punt onbestaanbaar. Zij leidt tot het zoo dik- genoemde en gevreesde staatsbankroet, ja wellicht de staatkundige vernietiging van het land; maar die het pligt is nog in tijds te verhoeden. Maar huishouding is uit het oogpunt van een goed ver- beheer van zaken even onbestaanbaar. Aan die doeltreffende huishouding zijn de rampen, die 's toekomst bedreigen, voornamelijk te wijten. Nederland, sedert 1814, onder het beheer eener al- lute monarchie of eener wezenlijke constitutionele gering gesteld geworden, dan zou het land niet, als thans, met schulden zijn overladen en met reeks van elkander opvolgende en dikwijts on- strijdige wetten zijn getroffen geworden. Hetgeen bestond was geen van beiden. Het was een poli- proef, in geen land der geciviliseerde wereld, dat dit kleine rijk uitgedacht. Het was een tris- tussschen de absolute monarchie en de constitutie. Of zoude, indien de koning de wetgevende uitvoerende magt in zich had vereenigd, hij van hebben kunnen verkrijgen, om het land, dat zijn bestuur was vertrouwd, onder de schuld- belastingen te begraven? Zoude hij het hebben ven doen, indien niet de daartoe strekkende door de volksvertegenwoordiging waren be- geworden? Wij hebben wel, zegt de schrijver, den uiterlijken vorm betreft, eene constitutionele monarchale regering, maar onderzaken wij eene die is zamengesteld, en in de hoofdbeginselen algemeen aangenomene fundamentele ver- en men zal spoedig den sleutel van de bestaande warring hebben gevonden. De graaf van Rechteren treedt hierop in eene ontwikkeling van som- ten. Al dadelijk oordeelt hij, dat aan de konings het regt ontbreekt, om de volksvertegen-

ging is, scherven en te ontbinden. Aan het gebrek van dit, voor het koninklijke gezag in de constitutionele monarchie, onontbeerlijke recht, schrijft hij althans een goed deel toe van het ongeluk, dat dit land is overkomen. De zekerheid, dat de volksvertegenwoordiging niet kan worden ontbonden, verzwakt bij de regering het gevoel harer kracht, ontnemt haar een gedeelte harer onafhankelijkheid, noodzaakt haar met de volksvertegenwoordiging te transigeren over alle zaken, die aan eenige tegenspraak onderhevig zijn, verlaagt haar in de oogen van die vertegenwoordiging en van het volk en brengt de vertegenwoordiging wederkeerig in verdenking, dat zij zich tot verschillende maatregelen laat overhalen, waartoe trouwens de geschiedenis van het verledene aanleiding geeft. Hierin is eene der hoofd-oorzaken van het gebrek aan vertrouwen op de regering en op de vertegenwoordiging, hetwelk zich zoo zichtbaar openbaart, 't is zoeker, dat dit gebrek zou alleen genoegzaam zijn, om een onbestanden staat ten val te brengen; het is doorende droevige verwickelingen, in welke Nederland zich bevindt.

Verder ontwikkelt de schrijver, dat aan de magt van het volk, eene behoorlijke verkiezing der volksvertegenwoordiging ontbreekt. Als gronden tot dit gevoel voert hij, onder anderen, aan, dat de vertegenwoordiging, bij de bestaande wijze van verkiezing, niet eene provinciale vertegenwoordiging, dan eene algemeene was; dat alle leden, uit een en dezelfde provincie afgevaardigd, door een en hetzelfde kiescollege worden gekozen; dat de provinciale staten, die reeds een zeer groot gezag in de provincien uitoefenen, en uitoefenen moeten, als vereenigende de magt van provinciale wetgeving met het beheer van zaken, te grooten invloed op 's lands algemeen bestuur uitoefenen; door nog bovendien de volksvertegenwoordiging te benoemen; dat bij de verkiezing door de staten de ontbindbaarheid der vertegenwoordiging schier onmogelijk is; en dat het volk in de verkiezing van vertegenwoordigers eene te geringe belangstelling toont, hetgeen eerst eenigzins veranderd is, sedert den treurigen toestand van 's lands zaken bekend is, en de hoop verdwijnende, dat het bestuur van de regering zou uitgaan, de laatste verkiezing bij de vertegenwoordigers heeft gezocht. De geringe belangstelling van het volk in de verkiezing der vertegenwoordigers ligt gevolgelijk niet in het gebrek aan gezag, dat aan die vertegenwoordiging bij de regering is toegekend, zegt de schrijver, maar in de verwijderde werking van het volk op de regering, en dit kwaad is in een land, waar de volksgeest eerder opgewekt dan uitgedoofd moet worden; zeer groot.

De regering heeft gebrek aan eenzijdigheid, kracht en waardigheid. In constitutionele staten kan die slechts worden bereikt door de verantwoordelijkheid van een ministerie voor al de daden der regering. De verantwoordelijkheid der ministers, als hoofden van departementen, moet alleen bestaan voor de uitvoering van die daden, of wegens het nalaten der uitvoering, of eindelijk uit hoofde van in strijd met de grondwet of andere wetten gegeven bevelen. In Nederland bestaat slechts de verantwoordelijkheid der hoofden van de departementen van algemeen bestuur, en van de regering als collectief, staatsligchaam. De ministers zijn groot, welke uit zoodanig stelsel voortvloeijen. Er behoort eene werking van verantwoordelijkheid op het ministerie te kunnen bestaan, die niet alleen heilzaam voor den staat kan zijn. S. oordeelt, dat onder de werking der grondwet van 1814, die in 1815 werd aangenomen, het ministerie verantwoordelijkheid niet kon hebben. Het nieuwe rad in behoorlijk verband werd gebragt, de ministers-raad van gering belang is. De raad toch, dien deze geeft, als hij in strijd is met de grondwet, kan van de verantwoordelijkheid minister, mag niet ontsien, want het is de zelve, die deze daarmede verantwoordelijkheid van was die overtuiging.

De schrijver wijst, dat er eene werking van verantwoordelijkheid op het ministerie behoort te bestaan, die niet alleen heilzaam voor den staat kan zijn. S. oordeelt, dat onder de werking der grondwet van 1814, die in 1815 werd aangenomen, het ministerie verantwoordelijkheid niet kon hebben. Het nieuwe rad in behoorlijk verband werd gebragt, de ministers-raad van gering belang is. De raad toch, dien deze geeft, als hij in strijd is met de grondwet, kan van de verantwoordelijkheid minister, mag niet ontsien, want het is de zelve, die deze daarmede verantwoordelijkheid van was die overtuiging.

bestuur. Als ik van eene meerderheid van het ministerie in de volksvertegenwoordiging spreek, zegt de S. dan bedoel ik niet eene meerderheid die rust op bijzondere, met de algemeene zaak, niets gemeens habende, inzichten, wenschen en belangen der individuen, maar die gevestigd is op een bepaald politiek stelsel van bestuur, dat het ministerie aankleeft, en door die meerderheid wordt gedeeld. De eerste meerderheid strekt en der regering en der vertegenwoordiging tot schande; de tweede is het noodwendige levensbeginsel van eene welzamen gestelde representatieve regering.

Voorts tracht de schrijver aan te toonen, dat de grondwet de volksvertegenwoordiging aan eene wijze van werken boeide, die nergens elders bestaat, de meest verkeerde uitkomsten oplevert, en het nut der vertegenwoordiging voor een goed deel opheft; zelden, zegt hij, wordt eene wet aangenomen, die de uitdrukking van den wil der meerderheid van de Kamer of der regering is. Het is in die noodlottige wijze van werken, dat de schrijver alreeds voor een goed deel den ongelukkigen toestand zoekt, in welken het vaderland is gebragt.

Schrijver meent wijders, dat de verdediging des vaderlands eene herziening der grondwet vordert. Bij de beperkte middelen, over welke een volk, dat met eene schuld van 45 millioenen renten is gedoteerd, kan beschikken, moet de verdediging van het land, op eene krachtige en doeltreffende wijze, volkswaapening steunen, die met het actieve leger in verband staat en uit hetzelfde wordt gevormd of gevormd. Sedert een geruimen tijd bestaat, tot herziening van de wetten op militie en schutterij, eene commissie, die echter haar werk nog niet ten einde heeft kunnen brengen, vermids de bepalingen der grondwet onoverkomelijke hindernissen in den weg stelden.

Schrijver betoogt verder, dat de voorschriften omtrent het beheer der financiën, waaronder de bezittingen van den staat buiten Europa eene eerste plaats bekleeden, in verschillende kapittels der grondwet verspreid zijn, en daaraan zeer belangrijke bepalingen ontbreken. Onder anderen herinnert hij, dat artikel 59 reeds bij de herziening der grondwet tot bedenkingen aanleiding heeft gegeven; en niet zonder reden, als men nagaat het gebruik, dat van de baten der Overzeesche bezittingen van den staat herhaald gemaakt is geworden; en dat de bepaling ontbreekt, dat de rekening, bij eene wet wordt geregeld, alsmede, dat de wetgevende magt in de verschillen van meening tusschen de regering en de rekenkamer, over de toepassing der instructie beslist.

Eindelijk meent de schrijver, dat, indien men het noodzakelijk acht, dat in Nederland eene administrative beslissing omtrent rechts-kwestien besta, de grondwet dan moet herzien worden. Door het alreeds voortdurend bestaan van een ongrondwettig conflict-besluit, en het aanbieden van regeringswege eener wet op de conflicten, zou men vermoeden, dat de regering die noodzakelijkheid geheel buiten tegenspraak beschouwt. Maar dan behoort zoodanige afwijking van den algemeenen regel der artikel 166 der grondwet te zijn uitgedrukt, alwaar staat; »dat de rechterlijke magt alleen wordt uitoefend door de rechterlijke magt, en het gevolg der grondwet ingesteld, en het gemis daarvan is dan een gebrek in de grondwet. Het blijft ook, naar den schrijver, eene vraag, voor verschillende beantwoording vatbaar, in hoe verre artikel 180 der grondwet eener meer eenvoudige doeltreffende en minder kostbare regterlijke organisatie in weg staat? Meerdere gebreken wil de schrijver niet aanwijzen. Het is ook onnoodig. Men leze slechts de handelingen der Staten-Generaal der Tweede Kamer en dubbele Kamer en de verklaringen, tijdens de herziening der grondwet door de leden afgelegd, en alle twijfel zal daaromtrent ophouden.

Schrijver vermeent in korte trekken te hebben aangegevend, dat onze staatsbestuur, zowel uit het oogpunt der uitgaven, die zij noodwendig moet verdoezelen, als uit het oogpunt van een krachtig en doeltreffend bestuur van zaken is onbestaanbaar, en dubbel onbestaanbaar, bij den zich alom ontwikkelenden nationalen geest van Nederland, en bij de bestaande algemeene omtrentigheid, en bij de noodlijdigheden, in welke het bestuur is gebragt, ten gevolge der financiële ongelukken. Uit dezen bedenkelijken toestand, zegt de schrijver, zal men zich zeker niet redden, als men de instellingen behoudt, aan welke die toestand deszelfs aanwezig verschuldigd is; men zal er zich niet uit redden door de eene partij van de andere te nemen, en ze allen te zien mislukken.

door weifelend en stelselloos heden toe te geven, wat men gisteren weigerde, — door zich alles te laten afdwingen en niets uit eigen wil en overtuiging toe te staan.

Schrijver gaat daarna de gronden na, die er tegen eene herziening der grondwet worden ingebragt. Men voert aan, dat ook zonder de herziening der grondwet veel kan worden bezuinigd. Schrijver geeft die stelling niet toe. Men kan, ja veel inkrimpen, eene schrale huishouding, die traag en slecht zal gaan, invoeren, maar niet eene zuinige en geregelde huishouding, die al het misbare afschaft, daartegen de middelen voor het noodzakelijke niet karig verstrekt. Bovendien is het maken van vereenvoudiging in het staatsbestuur voor velen onaangenaam en nadeelig, en men zal de tegenspraak tegen zoodanige maatregelen niet te boven komen dan door de zedelijke kracht der algemeenheid, door alles wat niet volstrekt noodig is, met behoud van eenen goeden gang van zaken af te schaffen. — Wat betreft de vrees, dat de gemoeederen even als in 1840, in beweging zouden worden gebragt, zegt de schrijver: »Welke was toch wel de oorzaak van den overgens niet zeer bezwaren tegenstand, dien men in 1840 ondervond? Was dit wel eene andere dan de zeer groote onzekerheid van de aanvankelijk door de regering aan de Tweede Kamer gedane voorstellen, die herhaald onvolledig werden gekeurd en moesten worden uitgebreid. Had die tegenstand wel een anderen grond dan dat de, door de Tweede Kamer volstrekt verlangde, ministeriele verantwoordelijkheid der regering als het ware is moeten afgeperst worden, en eerst verkregen is toen deze zag dat de geldmiddelen zouden geweigerd worden. Vond de tegenstand, die uit zoo vele openbare geschriften bij de natie en bij de dubbele Kamer bleek te bestaan, niet weersel in de algemeene denkwijze, dat de bestaande grondwet niet voldeed aan de behoeften van den tijd, dat daarin geen zamenhang bestond, dat zij een verscheurd en slecht hersteld oud kleed was, waarmede men der natie eene nieuwe reeks van anyfication, nieuwe schulden en teleurstellingen voorbereidde? Vergeet men, dat men zelfs in 1840 nog de lessen voorbij zag, door een der voornaamste grondleggers van het staatsgebouw, van Hogendorp, in 1830 gegeven? Vergeet men hoe deze staatsman al spoedig inzag, dat de grondwet van 1815 niet meer overeenkwam met de behoeften, de omstandigheden van het vaderland na de afscheiding van België? En is niet bijkans al wat hij in 1830 verkondigde, en al wat in 1840 na hem is verkondigd, ten voordele van eene afdende herziening der grondwet, niet reeds volkomen door de toekomst bewaarheid? Zijn wij sedert 1840 niet zeer vele stappen tot eenen wissel ondergang genaderd? Restaurateurs en bestaunders vragen zich in gemoeide af, hoedanig de toestand van het land is, en men antwoorde hij of het instaan van eenen anderen beteren weg, dan dien men, van 1814 af tot nu toe, heeft gevolgd, nog uitstel kan lieden. Met eene slecht werkende, kostbare huishouding, en een rentelast van 45 millioenen 's jaars, is het lot van een klein volk, welks oordrigs rijkdom van bestaan zoo zeer van ongedoogde gemakkelij te voorzien, bleef het dit voorbeeld te volgen. De schrijver voert, de middelen immers nog, in dien de Voorzienigheid het genot van den vrede aan de volken, heeft beschooren, om ons te redden; wij hebben de daartoe door de grondwet aangewezen middelen. Van de regering ga het voorstel tot herstel niet; dan zal de bestaande onbehagelijkheid en het gemis van vertrouwen bij het volk veranderen in gehachtheid en blijde verwachting; daardoor zal het misse gemogen blijven de zware lasten, die een veeljarig verkwistend bestuur aan hetzelfde hebben opgelegd, te blijven dragen. Maar indien de regering niet den eenigen weg, die tot behoud van het land bestaat, mogt insaan, dan make de Tweede Kamer gebruik van het recht, haar bij art. 114 en 115 der grondwet gegeven, en doe een tot herziening van het staatsgebouw strakkend voorstel aan den koning. En heeft niet, bovendien ieder ingezetene, ingevolge art. 159 der grondwet, de volkomene bevoegdheid, om verzoeken aan de bevoegde magt in te dienen, mits die persoonlijk en niet uit naam van meedere worden ondertekend? Voor individuele belangen wordt bijkans dagelijks van dit recht gebruik gemaakt. De natie zal gevolgelijk ook aan zich zelve den ondergang van het land te wijten hebben, indien zij geen moed of goede vaderlandsche gevoelens bezit, hore algemeene belangen op eene gepaste wijze van

den koning en de Tweede Kamer der Staten-Generaal voor te dragen, en het herstel van het vaderland op verbeterde grondslagen van staats-bestuur te vragen, Constitutionele monarchale regering, vereenvoudigde zuinige huishouding van staat, daaraan heeft Nederland behoefte! Dit zij het doel van ons streven! Zullen de nakomelingen van een volk, dat zijn land aan de zee ontwoekerde, en tachtig jaren voor de vrijheid streed, dat met roem bekend en het middenpunt van vooruitgang, werkzaamheid en beschaving was, zoo onverschillig en vadsig zijn, om de geoorloofde middelen tot herstel te verwaarloosen? Dan, ja dan eerst zal het met het vaderland gedaan zijn!"

Na aldus het standpunt te hebben aangewezen, op hetwelk men door de verwerping der conversie-wet is gebracht, duidt S. aan, wat, onder den druk der omstandigheden, die hoogst bezwarend mogen genoemd worden, kan gedaan worden, om het vaderland voor nog grootere rampen te behoeden. Het is: 1o. Herziening der gebrekkige staats-instellingen; 2o. verlaten van het regime der te-korten en schuldvermeerdering, en vervanging van hetzelfde door dat van een redelijk overschot op de jaarlijksche diensten en schuldvermindering. Tot bereiking van deze beide doeleinden moet zonder eenig stelsel overgegaan worden, tot de herkiezing der grondwet, welk werk binnen vier a vijf maanden kan en moet afgelopen zijn; en de daardoor mogelijke vestiging van eene meer constitutionele, vereenvoudigde en zuinige huishouding van staat worden voorbereid. De morele gevolgen van zoodanige huishouding, zullen, zegt de S., zijn: orde, kracht en waardigheid. De financiële maatregelen, tot bereiking eener regelmatige huishouding, zullen kunnen zijn de navolgende:

Wanneer S. de inkomsten der overzeesche bezittingen, als eene staats-inkomst voor de jaarlijksche uitgaven, voorstelt, niet hooger uit te trekken dan op tien millioen; en wanneer het jaarlijksche te-kort gevolglijk ruim tien millioenen is, dan zijn de middelen om dit te dekken, de volgende:

Eerste wijze:
 Bezuiniging door de herziening van het geheele staatswerktuig f 6,000,000.
 Verbetering der belasting op de suiker » 1,000,000.
 Kortening van » op alle renten van den staat » 4,500,000.

Totaal f 11,500,000.
 Overschot ruim » 1,000,000.

Tweede wijze:
 Verbetering der belasting op de suiker » 1,000,000.
 Winst op de rente der vrijwillige conversie van 5 op 4½ pCt. » 1,500,000.
 Belasting op het inkomen » 3,500,000.

Totaal f 12,000,000.
 Overschot ruim » 1,500,000.

Het eerste middel is een gedeeltelijk staatsbankroet. Het is niet aan en stelt het niet voor, maar het is dat tot elke prijs een einde moet komen aan de daarstelling van nieuwe schulden en toeheming der belastingen. De huishouding moet zoo gewijzigd worden, dat dit heillooze stelsel ophoude.

Wat aangaat de belasting op het inkomen, schiet de schrijver het doelmatig, dat de twee meest goeude klassen van ingezetenen, de renteniers, en diegenen, die hunne inkomsten uit de staatskas genieten, eene tax van hun inkomen aan den lande opbrengen. Om ook het inkomen, genoten van het bezit der fondsen welker rente niet binnen a lands worden betaald, te kunnen treffen, stelt de schrijver voor, dat er eene verklaring, onder aanbod van eede, van het inkomen dat uit dien hoofde wordt genoten, worde gevorderd.

Toen ik de beschouwingen over de huishouding van staat schreef, zegt de schrijver eindelijk, was het te kort niet alle de droesige bijzonderheden omtrent 's lands financiën nog niet in derzelver uitgebreidheid als tegenwoordig bekend, en ik konde er destijds aan denken, al dadelijk voorstellen tot vermindering van deze lasten te doen, hetgeen alsnu volgens mijne meening moet worden nagelaten, tot dat de jaarlijksche te-korten zullen overwonnen zijn."

Het geschrift besluit aldus: »Wij staan door de verwerping der conversie-wet, op een keerpunt. De aanneming of verwerping der staats-begrooting van 1844 en 1845 zal het bewijs opleveren, of regering en volksvertegenwoordiging moed, kracht en beleid hebben, om het vaderland te behoeden, — of dat zij beiden den zoo lang betreden dwaalweg zullen blijven volgen, die tot vernietiging leidt. Moge God dit behoeden!"

Advertentiën.

Heden overleed in den ouderdom van ruim 80 jaren, de Heer **HENDRIK JONGBLOED**, in leven **Fabrikant**, waarvan door dezen aan Vrienden en Bekenden wordt kennis gegeven.

Al degenen die van bekoenden Heer iets te vorderen hebben, of aan hem verschuldigd zijn, worden verzocht, daarvan opgave te doen voor den 25sten Sep-

tember aanstaande; — zoo mede iemand genegen zijnde, de **WERKTUIGEN, GEREEDSCHAPPEN** en voorhanden zijnde Goederen, welke tot de van ouds beroemde **Fabriek van Wollen, Saaijetten** en verdere Stoffen behooren, over te nemen, vervoege zich bij den

ZUTPHEN, *Exécuteur-Testamentair*, den 25sten Julij 1843. **JOHN. GEELS.**

BEKENDMAKING.

De fungerende **AGENT VAN HET DOMEIN TE TIEL**, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat uithoofde van den hoogen Rivierstand de Verkoop van het **Domaniale vier- en vijf-jarig Rijnshout** welke den 9den Augustus 1843, te **Ophe- mert**, zoude plaats hebben tot nadere aankondiging wordt **UITGESTELD**.

Tiel, den 1sten Augustus 1843. De Agent voornoemd, **C. D. P. RAGAIJ.**

+++ Aan het **VENDU-HUIS**, te **Arnhem**, op Maandag den 7den Augustus, 's morgens ten 10 ure, **Vendu van MAHONIJ-HOUTEN** en andere **STOELEN, TAFELS, CANAPÉ, vijf PIANO'S, drie MANGELS, differente KASTEN en KABINETTEN, SECRETAIRES en CHIFONNIÈRES, COMMODES, LADE-TAFELS, LESSENAARS**; onderscheidene **SPIEGELS en SCHILDERIEN, KOPER-TIN-, BLIK-, GLAS- en AARDEWERK**, een fraai compleet **Blaauw Porcelein TAFEL-SERVLES** en ander **Blaauw en Japansch PORCELEIN, VLOER-KLEEDEN en CARPETTEN**, welgevulde **BEDDEN, IJzeren en andere LEDIKANTEN, STAANDE KLOK, KOOK-KAGCHELS, MEUBEL- en GLAS-GORDIENEN**; eene groote partij **LINNEN, FEANEL, NETELDOEK**, enz.; eene **GOUD- en ZILVER-WERK**; eene partij zeer oude **SIGAREN** van verschillende soorten en merken; en eindelijk eenige **RIJTUIGEN**, als een **KARRETJE** en twee **BAROUCHETTES**, voor een en twee Paarden, en eenige **PAARDETUIGEN**.

Alles Zaterdag te voren van 's morgens 10 tot 's namiddags 6 uur te zien.

Bekendmaking.

Ingevolge artikel 11 en 27 van het Reglement op de **Paardenfokkerij in Gelderland**, worden hiermede kenbaar gemaakt de personen, aan welke in den jare 1842, voor **SPRINGHENGSTEN** en **MOEDER-PAARDEN**, premien of subsidiën voor onderhoud zijn toegekend geworden, te weten:

- Voor de beste Springhengsten:**
 Aan **H. Weijers**, te Rheden, voor zijnen zwarten kol-hengst, f 25.
 Aan **H. Willemsen**, te Wilp, voor zijnen bruinen bles-hengst, f 40.
 Aan **S. J. Sterk**, te Culemborg, voor zijnen bruinen bles-hengst, f 50.
 Aan **A. D. Versteeg**, te Wadenoijen, voor zijnen bruinen bles-hengst, f 60.
 Aan **R. Heij**, te Zoelen, voor zijnen bruinen bles-hengst, f 50.
 Aan **H. van Beusichem**, te Erichem, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 40.
 Aan **H. van de Pol**, te Ijsendoorn, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 40.
 Aan **M. van Ardenonk**, te Herwijnen, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 35.
 Aan **A. Tukker**, te Deil, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 40.
 Aan **W. van Beusichem**, te Geldermalsen, voor zijnen bruinen hengst f 50.
 Aan **T. Giesen**, te Kappel, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan **W. van de Kamp**, te Lobith, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan **B. Beijer**, te 's Heerenberg, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 40.
 Aan **D. Blankers**, te Wamel, voor zijnen bruinen hengst, f 50.
 Aan **G. Brinken**, te Altforst, voor zijnen zwarten bles-hengst, f 40.
 Aan **K. Mollenberg**, te Alphen, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan **P. van Zwambagt**, te Burgharen, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 40.
 Aan **H. Roelofs**, te Wijchen, voor zijnen zwarten hengst, f 30.
 Aan **D. van Genderen**, te Nederhemert, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan denzelfden, te Nederhemert, voor zijnen zwarten schimmel, f 40.
 Aan **O. Vos**, te Nederhemert, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan denzelfden, te Nederhemert, voor zijnen bruinen hengst, f 40.
 Aan **J. C. Klop**, te Aalst, voor zijnen bruinen kol-hengst, f 60.

- Voor de beste Moederpaarden:**
 Aan **J. Ariesen**, te Elst, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **G. van Roggen**, te Valburg, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **P. Schaap**, te Voorst, voor zijne bruine kol-merrie, f 30.
 Aan **G. Olthof**, te Brummen, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **H. van Stents**, te Erichem, voor zijne bruine kol-merrie, f 20.

- Aan **R. Heij**, te Zoelen, voor zijne bruine merrie, f 20.
 Aan **J. Merkus**, te Tricht, voor zijne bruine merrie, f 20.
 Aan **S. J. Sterk**, te Culemborg, voor zijne bles-merrie, f 20.
 Aan **W. J. C. Hoogveld**, te Culemborg, voor zijne bruine kol-merrie, f 20.
 Aan **P. A. J. Versteeg**, te Deil, voor zijne bles-merrie, f 35.
 Aan **M. van Ardenonk**, te Herwijnen, voor zijne bruine merrie, f 35.
 Aan **J. van Zoest**, te Beest, voor zijne bruine merrie, f 25.
 Aan **A. van Zuilichem**, te Geldermalsen, voor zijne bruine kol-merrie, f 25.
 Aan **A. E. D. T. van Voorst tot Voorst**, te Ven, voor zijne schimmel-merrie, f 50.
 Aan **J. Jansen**, te Alphen, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **J. van den Berg**, te Horssen, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **J. Mollenberg**, te Alphen, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **H. W. van der Sijp**, te Wamel, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **G. Banken**, te Altforst, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **M. Ruimschoot**, te Nederhemert, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **D. Timmermans**, te Hedel, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **C. Vervoorn**, te Brakel, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **J. Grandia**, te Brakel, voor zijne bruine merrie, f 30.
 Aan **M. Vervoorn**, te Brakel, voor zijne bruine merrie, f 30.

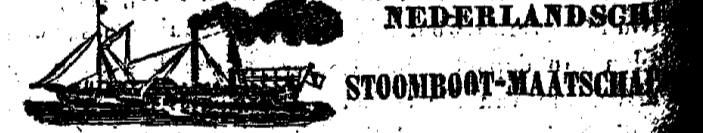
Alle welke premien of subsidiën voor onderhoud door de belanghebbenden, op de eerstkomende dagen voor Hengsten en Moederpaarden, kunnen worden ontvangen.

Arnhem, den 1sten Augustus 1843. Namens Commissarissen uit de Commissie van Landbouw in Gelderland, voor Paardenfokkerij.

W. J. E. VAN LIJNDE
F. VAN BRAKELL
VAN DE POLL.

+++ De Wildrijke **JAGT** der Heerlijck-
 + + + **Gent**, in **Over-Betuwe**, groot 1300
 + + + ders, is **UIT DE HAND TE PAU-**
TEN. — Te bevragen met franco-brieven bij
 Burgemeester aldaar.

§ § § Tegen 1o. November dezes jaars wordt
 § § § langd een **HUIS-ONDERWIJZER**, van
 § **R. K. Godsdienst**, met bewijs van goe-
 delijk gedrag, geëxamineerd in de **Hoogduitsche**
Hollandsche Taal, die een vlotte hand schrijft,
 de **Rekenkunde** ervaren is; daarbij geschikt, om
 deren van 6 tot 12 jaren in gedachte wetenschap
 grondig te onderwijzen tegen genot van Kost-
 woning, benevens een billijk Salaris. Iemand be-
 reflecterende, kan nadere informatie bekomen bij
 Heer **B. E. VAALMAN**, te **Elst**, tusshen
 hem en **Nijmegen**.

NEDERLANDSCH STONBOOT-MAATSCHAP
 Dienst voor de Maand Augustus 1843
 Van Rotterdam naar Arnhem: dagelijks des
 gens ten 7 ure.
 Van Arnhem naar Rotterdam: dagelijks des
 gens ten 9½ ure.
 Van Arnhem naar Emmerik, Keulen, Mentz
 Mannheim: dagelijks des namiddags circa 4 ure.

* * Bij den Boekhandelaar **BELINFANTE**, te
 venhage, ziet het licht en zijn alom verkrijgbaar gest.
 I. **DE STAATKUNDIGE STREKKING VAN DE**
VERWERPING DER WET TOT REGELING VAN 'S RIJKS
BARE SCHULD, overwogen door **J. H. GRAVE** en
TEREN, Lid van de Tweede Kamer der Staten-Gen-
 [welk geschrift in verband staat met de vóór weinig
 denzelfden Schrijver uitgegevene *Beschouwingen over*
vereenvoudigde huishouding van Staat.]

II. 's **GRAVENHAAGSCHE STADS- EN RESIDEN-**
ALMANAK voor het JAAR 1843. — In den negen-
 jaargang van dit Jaarboekje zijn opgenomen de opgave
 pens de VORSTELIJKE HUIZEN IN NEDERLAND en in
 de **STAATS-AMTENAREN en HOOG COLLEGIËN**; de
MEESTEN VAN ALGEMEEN BESTUUR; de **GEZANTEN**,
 en **AGENTEN van en in NEDERLAND**; **GEWESTELIJKE**
PLAATSSELIJKE BESTUREN des RIJKS; de **RIDDERS**
 de verschillende provinciën; het **REGTSWEZEN** in
 en **Nederlands-Indië**; **BURGHELIJKE en MILITAIR**
 ven in Indië, enz. enz. Prijs f. 2.00.

III. **THEMIS, Regtskundig Tijdschrift**, door
H. LEVYSSOHN, Mr. **A. DE PINTO**, Mr. **K.**
VIJER, en Mr. **G. M. VAN DER LINDEN**, derde
 eerste Stuk.

Waterhoogte te Arnhem
 Den 2 Aug. 3 El 5 Palm 6 duim; gew. 0 Duim;
 Te Arnhem, bij **G. A. THIEME**, Boekdr.